

Angleška kraljica stoji že visoko v letih in naznanja se, da je vzbolela. — Knez Bismarck se še ne more privaditi miru in dela na to, da bi se kedaj še vrnil na čelo nemške vlade. To bode pa težko, ako dela mož, kakor se kaže sedaj, zoper mladega cesarja. — Nemška vlada dela z vso silo na to, da si ponemči poljsko ljudstvo v Poznani in se dela s tem še, kakor da ne stori v tem nikomur krivice. — Vedno se množi govorica, da je bil bolgarski major Panica v službi Rusije pri zaroti zoper kneza. Sedaj se vrši obravnava zoper majorja in je skorej gotovo, da njega obsodijo na smrt, tovariše pa na dolgo ječo. — Nekaj časa sem se bližate Bolgarija in Srbija in bilo bi želeli, da se sprijaznite po polnem, kajti po pravem nimate vzroka za sovraštvo, pač pa za prijateljstvo. — Kaj je turški sultan izvedel, da je blizo celo svoje ministerstvo izpremenil skorej kar čez noč, o tem se veliko ugiblje, vendar pa ni misli na kako zaroto zoper njega. — O Abesiniji v Afriki je sedaj vse tiho, vendar še zavoljo tega ni tam vse v redu. Novi „neguš“ ali cesar Menelik še ima vedno nasprotovalcev. — V Dahomeji se polega hrup vojske in se tamošnji glavar pogaja s francoskim generalom o miru. — V Novem Yorku, glavnem mestu združenih držav v severni Ameriki, je zgorela tovarna šivalnih strojev, vrednih 2 milj. in 3500 delalcev je vsled tega brez služka. — Katol. škofje v Braziliji ugovarjajo republikanski vladi gledé na to, da le ta ne prizna katol. vere za vero države.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

(Dalje.)

Sedaj sem govoril že dovolj o šoli in domači hiši. Lahko bi še marsikaj povedal, pa saj nas to kar sem povedal, dovolj prepriča, da načelo, katero so postavili nekdanji pedagogi, namreč, da je družba za mladino vzgojevalna, ne obvelja več, vsaj ne povsod, kajti sedanje ljudstvo, oziroma družbe, kakoršnje nahajamo dandanes med delavci, so same slabo vzgojene, tako, da svoje potomce le pačijo, ne pa vzgojujejo.

Kdo je tedaj kriv popačenosti naše mladeži? Na to vprašanje nečem odločno odgovoriti, rečem še samó, da nemarnjakov je bilo in nemarnjakov še bo.

Vem, da si mi, dragi čitatelj, že prav nevoljen, ker ti tako dolgo ne povem, kaj je z unim čudežem. Le malo še potrpi, takoj izveš vse.

Ko smo se od krčmarice, ki je čitateljem dobro znana, poslovili, peljali smo se še jedno uro do Otize. Prva hiša v Otizi pa je zopet

kréma. V kolarnico, ki je obrnjena proti cesti, takó, da konji, ki so vedno na cesti, že vedó, da se morajo tukaj vstaviti, postavili smo voz ter konjem položili v že pripravljene jasli obed. Mi pa smo obstopili krčmarja ter ga vsi h krati prašali za uno hišo, kjer se je pred kratkim časom godil „čudež“. Krčmar, zelo vljuden mož, povprašal nas je najpoprej, kaj naj bi nam dotlej, da pridemo nazaj, za obed pripravil, potem pa nam je pokazal ono hišo. Sedaj nam je začelo srce prav utripati, kajti vsi smo bili neizrekljivo radovedni.

Ko smo skozi leso na dvorišče prišli, obstopi nas cela kopa otrok. Prosili so nas za krajcarje. To je mene zelo osupnilo: takoj sem se opomnil božje poti „Majke Bistriške“, kamor sem hodil leta 1872. še kot mlad fant, in kjer so nas otroci ravno takó, kakor tukaj, za krajcarje prosili. Prišel nam je tudi gospodar na proti. Pozdravil nas je zelo ponižno ter vprašal, želimo-li videti ona mesta, kjer je pred kratkim izvirala rešnja kri.

„Kaj, ali sedaj ne izvira več?“ rekli smo vsi h krati.

„Ne“, reče gospodar, „ali ko bode se mesec zopet premladil, bode zopet izvirala“.

Na to smo se vsi pogledali. Po nekaterih je pokal smeh, po drugih pa se je razlival žolč. Naš tovariš, g. F. V., ki je imel največjo brado, začel je nas gospodarju predstavljati, da bi ga s tem malko postrašil, da se nam ne bi preveč lagal. Sebe je imenoval deželnega poglavarja, ne vem, katere dežele; mene „doktorja Pokveko“, svojega svaka, ki je takoj izvlekel od nekod nekaj papirja, pa najinega pisarja. Ostalih ni mogel več predstaviti, ker nam je gospodar že zbežal v hišo. Mi smo šli seveda, ne da bi ga vprašali, smemo, ali ne smemo, za njim. Ko smo prišli v hišo, prevrnil je gospodar že vse klopi in stole, po katerih se je kri, ki je bila iz tal in opla pri peči brizgala, sesedla. Ponudil nam je tudi, da bi si odrezali vsak en kosček od pokrvavelega pohištva, kajti to stori baje vsak romar. In res so bili stoli in klopi že precej porezani. Tudi moji tovariši so začeli strgati po pohištvu. Jaz pa morda ne? O dà, celo stolovo nogo vzel sem seboj v spomin.

(Dalje prih.)

Smešnica 20 „Kaj“, vpraša krčmar Jar-nik čevljarja Sušnika, „kaj pa je bilo davi pri Vas, da je bilo toliko trušča?“ „Pri nas?“ zagtegne čevljar, kakor bi se ne spomnil ničesar, „ne vem, kaj bi bilo. Moja žena je skledo razbila na moji glavi, druga pa ni bilo“.

Razne stvari.

(U č n i n a) Minister za uk in bogočastje je izdal uredbo gledé na šolnino v prvem razredu

c. kr. gimnazij. Vsled nje mora se učnina vplačati vsaj do meseca decembra in je mogoče, da se pridnim učencem odpusti že za prvo polletje. To se izgodi pa le pri taci, ki se učijo že v prvih mesecih blizo na odliko.

(Okr. zastop) v Mariboru ima v sredo dne 21. maja sejo, ali v njem sedé skorej sami mestni gospodje in zato kmet ne izve ničesar o njih sklepih, dokler mu ni treba seči v žep, da jih plača.

(Pri občinski volitvi) okolice Šoštanj dne 26. sušca t. l. je bilo enoglasno izvoljenih 18 odbornikov, vsi so odločno narodni in značajni možje. Živel! Odbor sestavlja se je potem tako-le: Jakob Falko, posestnik v Družmirji, je župan; Franc Goričnik, posestnik v Lokovici, Miha Tojnik, posestnik v Družmirji, Valentin Medved, posestnik v Ravneh in Miha Melanšek, posestnik v Gaberku, so svetovalci.

(Tridnevna.) Pri sv. Jožefu nad Celjem delili se bodo 6. nedeljo po Veliki noči in nastopne 3 dni (19. 20. in 21. maja t. l.) posebni odpustki. Nje so dovolili sv. oče papež Leon XIII, ko so lani dne 10. novembra čast. duhovnika misijonske družbe Janeza Gabrijela (Perboyre) slovesno vzveličanim prišteli. Rodil se je ta najnovejši nebeški naš priprošnjak dne 6. januarja l. 1802 ter je kot misijonar na Kitajskem, dne 29. avgusta l. 1840 za voljo sv. vere svojo kri prelil.

(Slovenski učni jezik.) Gosp. minister za uk in bogočastje, razsodil je dne 28. sušca t. l. da na šolah v Šmartnu v Rožni dolini, na Kalobjah, v Grižah, pri Novicerkvi in v Šent-Pavlu se imajo otroci odslej poučevati le v slovenskem jeziku; nemškega jezika učili se bodo brezplačno le oni otroci, katerih stariši ali varuhi bodo to želeli. Tako je toraj pokopan poneméevalni ukaz c. kr. deželnega šolskega sveta v Gradcu z dne 22. svečana 1887 št. 823. Slava vrlim Slovenem!

(Podružnica sv. Cirila in Metoda) Šaleške doline v Šoštanji ima dne 15. t. m. popoldne ob 4. uri v prostorih gosp. Franca Rajšterja v Šoštanji redni občni zbor z navadnim dnevnim redom. Po dokončanem zboru navadna zabava s sodelovanjem čitalničnega pevškega zbora. K obilni udeležbi vabi uljudno Načelnništvo.

(„Strike“.) V Vojniku zida se dež. hiralnica, delalci pa so sami tuji. Domači so jim smeli le še streči, ali onim še je bilo to preveč. Zato so pregovorili domače delalce, naj strikajo, češ, da dobijo potem višje plačilo. Ti so to storili, toda dobili niso plačila, ampak slovo.

(Slovenskim posojilnicam.) G. Iv. Lapajne v Krškem bi rad sestavil in priobčil „pregled o stanju slovenskih posojilnic“. V ta namen potrebuje računov teh zavodov o l. 1889. Krški posojilnici so sicer došli že skoro od

vsake slovenske posojilnice računi, samo od teh-le še ne: Ormož, Šoštanj, Žavec, Sevnica, Konjice, Slatina, Sv. Lenart, Obrtnijsko društvo v Ljubljani, Podbrezje, Ribnica, Slovenji Plajberg in Šmihel. Zato prosi, naj bi njemu še navedeni p. n. denarni zavodi svoje račune o l. 1889 priposlali.

(Pazite na otroke.) V Šmartnu v Rožni dolini pogorela je neki udovi kočja, katero jej je zažgala — „za kratek čas“ — njena najstletna hčerka.

(Požar.) Pri sv. Jarneji blizo Konjic je v nedeljo, dne 4. maja, kmetu pogorelo stanovanje in gospodarsko poslopje. V požaru je ostal tudi njegov 5 let stari sin, dve dekleti pa ste si rešili življenje.

(Nesreča.) Pri g. Andr. Jurci, trgovcu na Ptuj, se je vnel v torek, dne 13. maja špirit v kleti ter mu je na to cela hiša in vse blago zgorelo. Škoda je velika.

(Mariborski trgovci) sklenili so svoje prodajalnice odpirati, oziroma zapirati: trgovci z rokotvornim blagom v poletji ob 7 uri zjutraj in 7. uri zvečer, po zimi ob 8. uri zjutraj in 7. uri zvečer; trgovci s specerijskim in z mešanlm blagom in z železom v poletji ob 6. uri zjutraj in 7. uri zvečer, po zimi ob 6 $\frac{1}{2}$ uri zjutraj in 7. uri zvečer; knjigarji v poletji ob 7. uri zjutraj in 7. uri zvečer po zimi ob 7 $\frac{1}{2}$ uri zjutraj in 7. uri večer. Ob nedeljah se vse prodajalnice ob 12. uri zaklenejo.

(Fazáne) sporazpustil je letos po svojih gajih lastnik Novigrada pri Dobrni, da se tam razmnožijo.

Loterijne številke:

Gradec 10. maja 1890:	31, 54, 67, 43, 14
Dunaj „ „	77, 56, 30, 82, 60

Otvorjenje krčme v Planini.

Dne 1. majnika t. l. otvorila se je za goste iz Celjske okolice posebno ugodno ležeča

Gostilnica „k pošti“.

Zagotavlja p. n. občinstvo, da bodem vsled dolgotrajnih, mnogovrstnih skušenj, vsem pravičnim željam ustregla, priporočam se posebno gospodom trgovcem in obiskovalcem sejmov.

S spoštovanjem

Lujza Illich,

gostilničarica in poštarica.